

Міністерство освіти і науки України
Херсонський державний університет
Кафедра української літератури

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри української
літератури

 доц. Демченко А. В.

«1» вересня 2018 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ІНТЕРМЕДІАЛЬНІ СТУДІЇ»

Спеціальність: 035 Філологія (українська мова та література)

Факультет української філології та журналістики

2018-2019 н.р.

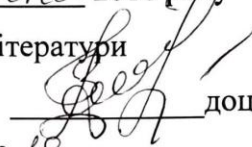
Робоча програма з дисципліни «Інтермедіальні студії» для студентів спеціальності 035 Філологія (українська мова та література).

Розробник: Демченко Алла Вікторівна, завідувач кафедри української літератури, кандидат філологічних наук, доцент

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри української літератури

Протокол № 1 від «1» вересня 2018 року

Завідувач кафедри української літератури

доц. Демченко А. В.

«1» вересня 2018 року

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3/3/	Галузь знань 03 Гуманітарні науки	Нормативна	
Змістових модулів – 2	Спеціальність 035 Філологія (українська мова та література)	Рік підготовки:	
		1	1
		Семестр:	
		2	2
		Лекції:	
		20 год.	14 год.
Загальна кількість годин – 90/90		Практичні, семінарські	
		14 год.	12 год.
Тижневих для денної форми навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи студента – 3	Рівень вищої освіти: магістр	Лабораторні	
		Самостійна робота	
		56 год.	64 год.
		Вид контролю: залік	

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить:

денна форма навчання – 37,8% / 62,2%;

заочна форма навчання – 28,9% / 71,1%.

2. МЕТА І ЗАВДАННЯ КУРСУ

Програма нормативної дисципліни «Інтермедіальні студії» спрямована на поглиблення знань, умінь і навичок студентів із літературно-мистецької взаємодії в літературі XIX – XXI століття.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни: цілісне розуміння явища інтермедіальності, інтермедіальних стратегій прочитання тексту та практичне застосування інтермедіального аналізу текстів культури з метою подальшого формування культурологічної, літературознавчої, компаративної компетентностей магістрантів.

Завдання навчальної дисципліни:

теоретичні:

- формувати в студентів уявлення про літературу як мистецтво слова, закономірності літературного процесу;
- поглибити теоретичні знання про інтертекстуальність, інтермедіальність, постмодернізм, теорію медіа, комунікативну стратегію, синтез мистецтв, взаємодію мистецтв тощо;
- сприяти розширенню теоретичного інструментарію магістрантів для дослідження специфіки сучасного мистецького, зокрема й літературного, процесу, диференціації видів мистецтва;
- формувати світоглядні орієнтири випускників в умовах глобалізації культурно-освітнього простору;

практичні:

- розвивати вміння аналізувати та інтерпретувати художні твори у колі інших видів мистецтва (живопис, скульптура, кінематограф);
- поглибити вміння розуміти, аналізувати та здійснювати інтерпретацію сучасного літературного твору;
- сприяти набуттю студентами навичок визначити родову приналежність твору, його жанр, жанрову форму, прокоментувати засоби зображення світу й людини в ньому;
- формувати вміння аналізувати й критично оцінювати закономірності розвитку художньої літератури в її національних, регіональних та світових вимірах;
- удосконалювати вміння оцінювати художню своєрідність текстів, творчості письменника в цілому під кутом зору національної культури і міжкультурної значущості.

У результаті вивчення курсу студенти оволодівають такими **компетентностями:**

Загальнопредметні:

- здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово;
- здатність бути критичним і самокритичним;
- здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел;
- вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми;
- здатність працювати в команді та автономно;
- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу;

- навички використання інформаційних і комунікаційних технологій;
- здатність до адаптації та дії в новій ситуації;
- здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності);
- здатність генерувати нові ідеї (креативність).

Фахові:

- здатність осмислювати літературу як полісистему, розуміти еволюційний шлях розвитку вітчизняного і світового літературознавства;
- здатність до критичного осмислення історичних надбань та новітніх досягнень філологічної науки;
- здатність здійснювати науковий аналіз літературного матеріалу з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів;
- здатність професійно застосовувати поглиблені знання з обраної філологічної спеціалізації для вирішення професійних завдань;
- здатність вільно користуватися спеціальною термінологією в обраній галузі філологічних досліджень.

Програмні результати навчання:

1. Оцінка власної навчальної та професійної діяльності, втілення ефективної стратегії саморозвитку та професійного самовдосконалення; розуміння основних теоретичних дисципліни в обсязі, необхідному для розв'язання професійних дослідних і педагогічних завдань; мовознавчих та літературознавчих дисциплін в синхронії та діахронії; усіх розділів української мовознавчої науки та української літератури.
2. Упевнене володіння державною мовою для реалізації письмової та усної комунікації, зокрема в ситуаціях професійного й наукового спілкування.
3. Застосовування сучасних методик і технологій, зокрема інформаційних, для успішного й ефективного здійснення професійної діяльності та забезпечення якості дослідження в конкретній філологічній галузі.
4. Оцінка історичних надбань та новітніх досягнень літературознавства; розуміння особливостей художньої літератури, осмислення мистецтва слова як систему систем, розуміння еволюційного шляху розвитку вітчизняного і світового літературознавства, уявлення про поетику літературного твору, художнього тексту, про множинність його інтерпретацій, варіативність підходів; вміння аналізувати твори сучасної та класичної літератури з точки зору їхнього ідейно-естетичного змісту, композиційних та індивідуально-стильових особливостей; вільне володіння принципами та методами літературознавчого аналізу художнього тексту та інтерпретації літературного твору; глибоке знання проблеми вивчення літературних напрямів, стилів, системи художніх образів і жанрів, сюжетно-композиційних особливостей творів, засобів художньої виразності; усвідомлення природи і сутності національних традицій у галузі літератури та мистецтва, вирізнення загальносвітового, європейського і специфічно національного в розвитку літератури.
5. Здійснення наукового аналізу мовного, мовленнєвого й літературного матеріалу, інтерпретація та структурування його з урахуванням доцільних методологічних принципів, формулювання узагальнення на основі самостійно опрацьованих даних.
6. Дотримання правил академічної доброчесності.
7. Доступне й аргументоване пояснення сутності конкретних філологічних питань, власну точку зору на них та її обґрунтування як фахівцям, так і широкому загалу, зокрема особам, які навчаються.

8. Вибір оптимальних дослідницьких підходів і методів для аналізу конкретного лінгвістичного чи літературного матеріалу.
9. Використання спеціалізованих концептуальних знань з обраної філологічної галузі для розв'язання складних задач і проблем, що потребує оновлення та інтеграції знань, часто в умовах неповної/недостатньої інформації та суперечливих вимог; підвищення власного професійного рівня, вдосконалення кваліфікації.
10. Планування, організація, здійснення і презентація дослідження та/або інноваційної розробки в конкретній філологічній галузі.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни. На вивчення навчальної дисципліни відводиться 90 годин або 3 кредити ECTS.

3. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Вступ. Поняття про інтермедіальність. Генеза терміна. Етапи вивчення інтермедіальності. Поняття про інтермедіальність у сучасній науці. Походження поняття «інтермедіальність». Феномен інтермедіальності в контексті компаративістики, історії літератури та культури, семіотики, соціології, теорії медіа та ін. наук. Інтертекстуальність і інтермедіальність: від креолізованих текстів до медіума як художньої форми (І. Арнольд, М. Фуко, О. Ханзен-Леве). Художній поліфонізм. Інтермедіальні маркери в тексті з поліхудожньою структурою, роль інтермедіальності у творенні авторської картини світу та рецепції читача.

Типологія інтермедіальних зв'язків. Література і просторові мистецтва. Поняття про універсальні закони мови мистецтва. Іван Франко про порівняльне вивчення літератури з іншими видами мистецтва: музика і малярство. Морфологічна класифікація мистецтв М. Кагана. Взаємодія мистецтв у сучасній літературі. Комбінаторна література. Література і живопис. Поняття «живописність» у літературі. Візуальна поезія. Візуальні форми в поезії (паліндроми, анаграми, каліграми, акростих). Інтеграція візуальної форми у вербальний текст. Екфразис як особливий тип тексту. Поетика екфразису. Структурно-змістовна трансформація екфразису у творах різних літературних епох. Типологія видів екфразису.

Література і часові мистецтва. Література і синтетичні мистецтва. Література і музика. Синтез музики і слова. Поняття «музичність у літературі». Музичний супровід художнього тексту в культурі Античності, Середньовіччя і Ренесансу. Проблема класифікації взаємодії літератури і музики. Типи і форми інтермедіальних зв'язків літератури і музики. Спільне та відмінне в принципах літературної та музичної оповіді. Онтологічна інтермедіальність у музиці. Література як прецедентний текст для музичного твору. Літературно-музичні принципи побудови роману. Музичний екфразис, варіанти і способи його розгортання в тексті. Музична цитата. Музична алюзія. Музичний твір як основа сюжету. Реалізація музичних прийомів, їхні функції та типи моделювання у літературних творах. Література і театр. Театральність і література. Витоки театральності. Проблема театру і театральності в романі. «Мова театру»: сцена, маска, гра, жест, міміка, актор. Сценічна образність і текстова символіка. «Театральність» і «театралізація». Театральність і література. Поетика драми і естетика театру в романі. Інсценізація роману. Роман про театральне життя: С. Моем, М. Булгаков, Т. Зарівна. Проблема дії в епосі і драмі. Подія і точка зору в романі і драмі.

Докінематографічні засоби виразності. Візуальність. Тілесність. Простір. Література і архітектура. Феномен візуального: від древніх витоків до початку XXI століття. Виникнення видовишно-візуального міського середовища. Символіка міського простору. Концентричне і ексцентричне розташування міста. Місто як складний семіотичний механізм, генератор культури. Міський текст як надтекстове утворення, що має цілісність, багатомірність і поліфункціональність. Структура і художні функції міського тексту в романі і кінофільмі. Принципи функціонування міського тексту, його роль у моделюванні художнього світу в романі і кінофільмі. Принципи взаємодії міського тексту з літературними, образотворчими та іншими претекстами. Темпоральні і локальні обмеження. Міфопоетична традиція в урбаністичній образності, закономірності осмислення проблеми «людина і місто» в художній системі письменника. Архітектурний код в літературі.

Кінематограф як вид мистецтва. Етапи становлення українського кіно. Суміжні жанри літератури і кіно. Виникнення кінематографу: відкриття братів Люм'єр. Поширення Великого Німого. Можливості звукового кіно. Монтаж. Українське кіно: 20-і роки, кінофабрика в Одесі; радянський період; українське поетичне кіно (С. Параджанов, В. Денисенко, Ю. Ілленко, І. Миколайчук); період стагнації, відомі картини початку XXI ст. Мовознавець Юрій Шевчук про українське кіно. Суміжні жанри літератури і кіно: кінодраматургія, кіноповість, сценарій. Відомі кіносценаристи-письменники: І. Бабель, В. Маяковський, Ю. Тинянов, С. Васильченко, А. Головкин, М. Бажан, В. Поліщук, Ю. Яновський, М. Семенко, М. Йогансен та ін. Кіносценарій як літературний твір, ознаки епічних, ліричних і драматичних жанрів. Різновиди кіносценаріїв: агітфільм, сатирична мініатюра, психологічна драма, кіноепіпея.

Кінематографічні засоби виразності. Кінематографічний код в літературному тексті. Література і кінематограф. «Мова кіно». Кінооповідь. Кіно як вид мистецтва і знакова система. Мова кінематографа. Теорії кіно, його структура, специфіка виникнення і сприйняття кінотексту. Творчість класиків кіно, поетика кіножанрів. Кінематографічні прийоми. Універсальні закони класичного мистецтва і їх розвиток у кінематографі. Проблеми поетики і специфіки мов кіно і літератури, їх взаємодії, подібності та відмінності: синхронічний і діахронічний аспекти. Літературні прийоми у творчому арсеналі кінематографіста. Проблема сукупності засобів виразності кіно і літератури (опис), проблема наративу, взаємодія автора і читача через текст (складна система персонажів, оповідачів і способів розповіді, проблема мотивної поетики та інтертекст (сюжетостворення).

Сучасні методи аналізу кінематографічних і літературних текстів. Поняття про кінематографічну феноменологію: ставлення глядача до кінофільму і кінотеатру, поведінка, враження особисті і колективні смаки й уподобання. Естетика екранізації. Принципи кінематографізму в літературі. Психологічний аналіз у кінематографі: 1) сприйняття психологічного аналізу як переліку знаків, присутніх у фільмі; 2) тлумачення фільму як «речі в собі»; 3) фільм як текст.

Семіотичний підхід до кінематографа (Р. Барт, Ю. Лотман). Нова парадигма кінематографа у 80-90-і роки ХХ ст. під впливом герменевтики, глобалізації та нових практик текстуального аналізу. Теоретичні моделі для аналізу кінотекстів: наратологія, когнітивізм, фемінізм тощо. Художній текст і його екранізація. Поняття «неперекладного шедевра». Проблема «третього мови». Екранізація, адаптація, «фільм за мотивами». Практика дослідження екранізації. Шекспірівські екранізації. Екранна драматургія як синтез засобів театральної драматургії, літератури і кіно. «Принцип кінематографізму» в літературі. Монтаж як категорія мистецтва. Образ письменника в кінематографі.

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин												
	денна форма						заочна форма						
	усього	у тому числі					усього	у тому числі					
		л	п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
Змістовий модуль 1. Інтермедіальність: теорія і практика													
Тема 1. Поняття про інтермедіальність як явище мистецтва. Інтермедіальність та теорія медіа	6	2				4	6	2				4	
Тема 2. Теоретичні аспекти інтермедіальності	6		2			4	6					6	
Тема 3. Інтермедіальний аналіз у літературознавстві	6	2				4	5					5	
Тема 4. Взаємодія просторових мистецтв та літератури	8	4				4	6	2				4	
Тема 5. Література та живопис: міжмистецький діалог	6		2			4	6		2			4	
Тема 6. Література та просторові мистецтва: проблема перекодування образів	7		2			5	7		2			5	
Тема 7. Діалог музики і літератури	8	2	2			4	8	2	2			4	
Тема 8. Театр та література	6	2				4	7	2				5	
Тема 9. Театрально-літературні кореляції в сучасній культурі	7		2			5	7		2			5	
Разом за змістовим модулем 1	60	12	10			38	58	8	8			42	

Змістовий модуль 2. Кінематограф та медіамистецтво в літературі											
Тема 10. Кінематограф і література	12	4	2			6	10	2	2		6
Тема 12. Медіамистецтво в просторі літературно-художнього твору	10	2	2			6	12	2	2		8
Тема 13. Сучасні методи аналізу кінематографічних і літературних екстів	8	2				6	10	2			8
Разом за змістовим модулем 2	30	8	4			18	32	6	4		22
Усього годин	90	20	14			56	90	14	12		64

5. ЗМІСТОВІ МОДУЛІ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ЛЕКЦІЙНИЙ МОДУЛЬ

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1

ІНТЕРМЕДІАЛЬНІСТЬ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Лекція 1. Поняття про інтермедіальність як явище мистецтва. Інтермедіальність та теорія медіа.

Інтермедіальний дискурс у компаративістиці. Кореляція онять «інтертекстуальність» та «інтермедіальність». Семіосфера. Текстуальна природа явищ культури. Текст у тексті. Література як форма медій. Співвіднесення тексту, візуального та звукового образів. Література як універсальний вид мистецтва. Витоки та історична перспектива взаємодії мистецтв.

Лекція 2. Інтермедіальний аналіз у літературознавстві.

Перекодування мови мистецтв на мову літератури на рівні жанру та стилю. Типи інтермедіальності. Використання технік та прийомів інших мистецтв у генеруванні літературно-художнього образу. Інтермедіальний аспект ідіосилію. Аналіз хронотопу крізь призму інтермедіальності. Інтермедіальний аналіз композиції, ритмічної організації літературно-художнього твору, застосування художньої деталі.

Лекція 3-4. Взаємодія просторових мистецтв та літератури: специфіка та історія вивчення питання. Явище іконотексту.

Взаємозв'язок літератури і візуальних мистецтв (живопису, скульптури) в дослідженнях ХХ ст. (М. Бахтін, Ю. Лотман та ін.). Моделі інтермедіальності О. Ханзен-Льове. Дискурс архітектури та скульптури у художньому творі. Фотографія і література.

Явище іконотексту.

Лекція 5. Діалог музики і літератури: імпліцитна та експліцитна форми інтермедіальності.

Експліцитна та імпліцитна форми інтермедіальності: розповідання про музику та її імітація в літературі (В.Вольф). Інтермедіальна типологія літературно-музичних зв'язків Стівена Пола Шера та А.Гіра. Засоби і прийоми творення й передачі музичного та поетичного образів. Літературно- музичні кореляції як чинник художнього стилю.

Лекція 6. Зрощення театру та літератури: гра, маска і маскарад, театральність. Співвіднесення літератури та театрального мистецтва в історичному розрізі. Своєрідність читацько-авторської взаємодії у драмі як чинника формування авторської та читацької стратегій інтертекстуальності. Основні форми інтермедіальності та особливості їх функціонування у драмі як художньому тексті, призначеному для втілення на сцені. Соціальні міфи в сучасному драматургічному процесі. Гра, театральність, карнавалізація, маска у сучасній літературі. Театральність як тип образотворення в літературному творі.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. КІНЕМАТОГРАФ ТА МЕДІАМИСТЕЦТВО В ЛІТЕРАТУРІ

Лекція 7-8. Кінематограф і література: кіноінтерпретація художнього твору та кінематографічний стиль у літературі.

Формування нової чуттєвості в мистецтві під впливом кінематографа. Монтаж, колаж та гротеск у літературі. Вплив домінантної візуальної культури на творення художнього образу в літературному творі. Екранізація літературного твору як інтерпретація. Кіносценарій як особливий погляд на світ. Особливості діалогу кіно та літератури в модернізмі та постмодернізмі. Вплив нового роману на кінематограф. Українське поетичне кіно.

Лекція 9. Медіамистецтво в просторі літературно-художнього твору.

Прикмети медіамистецтва. Роль інтернету в сучасному літературному процесі. Взаємодія літератури та нових медій: семантичні та стилістичні типи між текстових зв'язків. Основні стратегії інтермедіальності, притаманні діалогу медіамистецтва та літератури.

Лекція 10. Сучасні методи аналізу кінематографічних і літературних текстів.

Поняття про кінематографічну феноменологію: ставлення глядача до кінофільму і кінотеатру, поведінка, враження особисті і колективні смаки й уподобання. Естетика екранізації. Принципи кінематографізму в літературі.

Психоаналіз у кінематографі: 1) сприйняття психоаналізу як переліку знаків, присутніх у фільмі; 2) тлумачення фільму як «речі в собі»; 3) фільм як текст.

Семіотичний підхід до кінематографа (Р. Барт, Ю. Лотман). Нова парадигма кінематографа у 80-90-і роки під впливом герменевтики, глобалізації та нових практик текстуального аналізу. Теоретичні моделі для аналізу кінотекстів: наратологія, когнітивізм, фемінізм тощо. Художній текст і його екранізації. Поняття «неперекладного шедевра». Проблема «третього мови». Екранізація, адаптація, «фільм за мотивами». Практика дослідження екранізації. Шекспірівські екранізації. Екранна драматургія як синтез засобів театральної драматургії, літератури і кіно. «Принцип кінематографізму» в літературі. Монтаж як категорія мистецтва. Образ письменника в кінематографі.

МОДУЛЬ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ І
ІНТЕРМЕДІАЛЬНІСТЬ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

ТЕМА 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІНТЕРМЕДІАЛЬНОСТІ

1. Проблема синтезу мистецтв у літературознавстві та філософії.
2. Теорія медій (М. Маклюєна, В. Флюссера, В. Беньяміна, І. Смирнова). Література як медіа.
3. Знаковий характер мистецтва. Поняття семіосфери.
4. Перекодування між зображальними та незображальними видами мистецтв (на прикладі новели Преспера Меріме «Кармен», однойменної опери Жоржа Бізе, полотен світового живопису, на яких постав образ Кармен (Мане, Пікассо, Шагал та ін.), фільму Жана-Люка Годара «Ім'я: Кармен»).

Література:

1. Будний В. Порівняльне літературознавство. Київ: ВД «Києво-Могилянська академія», 2008. 430 с.
2. Бровко О. Основи компаративістики. Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2012. 214 с.
3. Генералюк Л. Універсалізм Шевченка: взаємодія літератури і мистецтва. Київ : Наук. думка, 2008. 544 с.
4. Література. Теорія. Методологія / упор. і наук. ред. Д. Уліцької. Київ: ВД «Києво-Могилянська академія», 2006. 543 с.
5. Лотман Ю. Семиосфера: Культура и взрыв. Внутри мыслящих миров: Статьи. Исследования. Заметки. – СПб.: «Искусство – СПб», 2000. С. 525-542.
6. Просалова В. Інтермедіальні аспекти новітньої української літератури. Донецьк: ДонНУ, 2014. 154 с.
7. Пьеге-Гро Н. Введение в теорию интертекстуальности. Москва: Изд-во ЛКИ, 2007. 240 с.
8. Рисак О. Найперше музика у слові: проблема синтезу мистецтв в українській літературі кінця ХІХ – початку ХХ ст. Луцьк: Вежа, 1999. 402 с.
9. Франко І. Із секретів поетичної творчості. Збір. тв.: У 50 т. Київ: Наук. думка, 1981. Т. 31. С. 45–119.

ТЕМА 2. ЛІТЕРАТУРА ТА ЖИВОПИС

1. Вивчення взаємодії просторових мистецтв та літератури в літературознавстві та культурології.
3. Особливості перекладу образів живопису (фотографії) на образи літератури (на прикладі романів М. Гримич «Фріда» та Т. Малярчук «Згори вниз. Книга страхів»).
4. Інтермедіальний простір роману М. Гримич «Фріда». Долучити до аналізу полотна художниці та однойменний фільм за участю Сальми Хайєк.
5. Взаємодія літератури та фотографії на прикладі роману Тані Малярчук «Згори вниз. Книга страхів».

Література:

1. Бовсунівська Т. Екфразис. Вербальні образи мистецтва. Київ: ВПЦ «Київський університет», 2013. 237 с.
2. Бровко О. Основи компаративістики. Луганськ: Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2012. 214 с.

3. Бровко О. Структуротвірні та семіотичні аспекти мотиву двійництва в прозовому творі. *Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства*. 2011. Вип. 16. С.24 – 27.
4. Генералюк Л. Універсалізм Шевченка: взаємодія літератури і мистецтва. Київ : Наук. думка, 2008. 544 с.
5. Жодані І. Емма Андіївська і Віра Вовк: тексти в контексті інтерсеміотики. Київ: ВДК «Університет «Україна», 2007. 116 с.
6. Література на полі медій / ред. Гундорова Т. І., Сиваченко Г. М. Київ. 2019. 633 с.
7. Просалова В. Інтермедіальні аспекти новітньої української літератури. Донецьк: ДонНУ, 2014. 154 с.
8. Фесенко В. Література і живопис: інтермедіальний дискурс. Київ: Вид. центр КНЛУ, 2014. 398 с.

ТЕМА 3. ЛІТЕРАТУРА ТА ПРОСТОРОВІ МИСТЕЦТВА: ПРОБЛЕМА ПЕРЕКОДУВАННЯ ОБРАЗІВ

1. Екфразис: теоретичні засади дослідження. Образи архітектури та скульптури в художній літературі.
2. Проблема взаємодії вербального образу та просторового тексту культури.
3. Інтермедіальний переклад образів скульптури в поезії Нью-Йоркської групи.
4. Перекодування архітектурних образів у текстах поетів Нью-Йоркської групи.
5. Декоративно-прикладне мистецтво та література: історія та особливості взаємодії.

Література:

1. Бовсунівська Т. Екфразис. Вербальні образи мистецтва. Київ: ВПЦ «Київський університет», 2013. 237 с.
2. Бровко О. Основи компаративістики: навч.-метод. посіб. / Олена Олександрівна Бровко. – Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2012. – 214 с.
3. Бровко О. Сучасні версії українського роману в новелах: інтермедіальний вимір. URL: <http://litp.kubg.edu.ua/index.php/journal/article/view/6#.Xj8miM5x1dh>
4. Генералюк Л. Універсалізм Шевченка: взаємодія літератури і мистецтва. Київ: Наук. думка, 2008. 544 с.
9. Жодані І. Емма Андіївська і Віра Вовк: тексти в контексті інтерсеміотики. Київ: ВДК «Університет «Україна», 2007. 116 с.
10. Просалова В. Інтермедіальні аспекти новітньої української літератури. Донецьк: ДонНУ, 2014. 154 с.
11. Фесенко В. Література і живопис: інтермедіальний дискурс. Київ: Вид. центр КНЛУ, 2014. 398 с.

ТЕМА 4. ДІАЛОГ МУЗИКИ І ЛІТЕРАТУРИ

1. Засоби і прийоми творення та передачі музичного й поетичного образів: спільне та відмінне.
2. Інтермедіальна типологія літературно-музичних зв'язків.
3. Літературно-музичний діалог в українській поезії епохи модернізму. Літературно-музичні кореляції як чинник художнього стилю.
4. Співвідношення сучасної української поезії та музики (творчість поетів-двотисячників). Літературно-музичний проект «Жадан і собаки».

Література:

1. Будний В. Порівняльне літературознавство. Київ: ВД «Києво-Могилянська академія», 2008. 430 с.
2. Бровко О. Основи компаративістики. Луганськ: Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2012. 214 с.
3. Просалова В. Інтермедіальні аспекти новітньої української літератури. Донецьк: ДонНУ, 2014. 154 с.
4. Рисак О. Найперше музика у слові: проблема синтезу мистецтв в українській літературі кінця XIX – початку XX ст. Луцьк: Вежа, 1999. 402 с.
5. Франко І. Із секретів поетичної творчості. Збір. тв.: У 50 т. Київ: Наук. думка, 1981. Т. 31. С. 45–119.

ТЕМА 5. ТЕАТРАЛЬНО-ЛІТЕРАТУРНІ КОРЕЛЯЦІЇ В СУЧАСНІЙ КУЛЬТУРІ

1. Історичні аспекти взаємодії театру та літератури
2. Залучення гри, маски і маскараду у літературу XX століття. Театральність як визначальна риса художнього світу літератури XX – початку XXI століття.
3. Моделі світу й типи драматургічних конфліктів у сучасній українській драмі (на прикладі драм О. Ірванця «Маленька п'єса про зраду для однієї актриси», «Recording»; Неди Нежданой «Мільйон парашутиків», «Кицька на згадку про темінь» тощо).
4. Дискурс театру в романі-антиутопії О. Ірванця «Рівне/Ровно».

Література:

1. Бондарева О. Міф і драма у новітньому літературному контексті: поновлення структурного зв'язку через жанрове моделювання. Київ: «Четверта хвиля», 2006. 512 с.
2. Бровко О. Основи компаративістики. Луганськ: Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2012. 214 с.
3. Гундорова Т. Післячорнобильська бібліотека. Український літературний постмодернізм. Київ: Критика, 2013. 341 с.
4. Література на полі медій / ред. Гундорова Т. І., Сиваченко Г. М. Київ. 2019. 633 с.
5. Мержинская А. Русская постмодернистская література. Киев: Издательско-полиграфический центр «Киевский университет», 2007. 335 с.
6. Шаповал М. Інтертекст у світлі рампи: міжтекстові та міжсуб'єктні реляції української драми. Київ: Автограф, 2009.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. КІНЕМАТОГРАФ ТА МЕДІАМИСТЕЦТВО В ЛІТЕРАТУРІ

ТЕМА 6. КІНЕМАТОГРАФ І ЛІТЕРАТУРА

1. Специфіка взаємодії літератури та кінематографа. Діалогізм художнього мислення сценариста (режисера) і письменника (наприклад, творчість О.Довженка, А. Роба-Гріє, поетів-сюрреалістів та ін.).
2. Екранізація літературного твору як інтерпретація. Повість «Тіні забутих предків» М. Коцюбинського і фільм С. Параджанова (або роман «Лебедина зграя» В. Земляка і «Вавілон XX» І. Миколайчука): проблема перекодування знаків.
3. Екранізація як наслідок інтермедіального прочитання літературного твору (на прикладі прози Дена Брауна, І. Франка, М. Хвильового, І. Роздобудько, В. Лиса, А. Кокотюхи, С. Андрухович та ін.).

4. Код кіно в сучасній українській прозі: образи, мотиви, прийоми (творчість В. Єшкілева, С. Жадана або на вибір студента).

Література:

1. Гура Н., Бойко О. Жанрова своєрідність циклу романів про професора Ленгдона Дена Брауна в літературному контексті доби постмодернізму. URL: http://eir.zntu.edu.ua/bitstream/123456789/1100/1/Gura_Genre%20peculiarity.pdf
2. Література на полі медій / ред. Гундорова Т. І., Сиваченко Г. М. Ки ів. 2019. 633 с.
3. Лотман Ю. Об искусстве: Структура художественного текста. Семиотика кино и проблемы киноэстетики. Статьи. Заметки. Выступления (1962-1993). С.Пб. : Искусство-СПБ, 1998. 704 с.
4. Пьеге-Гро Н. Введение в теорию интертекстуальности. Москва: Изд-во ЛКИ, 2007. 240 с.
5. Ямпольский М. Память Тиресия. Интертекстуальность и кинематограф. Москва: РИК «Культура», 1993. 464 с.

ТЕМА 7. МЕДІАМИСТЕЦТВО В ПРОСТОРИ ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ

1. Медіамистецтво: генеза, типологія, особливості поетики.
2. Роль інтернету в сучасному літературному процесі. Явище мережевої літератури.
3. Взаємодія літератури та нових медій: семантичні та стилістичні типи міжтекстових зв'язків. Графічний роман. Відеопоезія. Роман-квест.

Література:

1. Бовсунівська Т. Жанрові модифікації сучасного роману. Харків : Вид-во «Діса плюс», 2015. 368 с.
2. Завадський Ю. Віртуальна література. Тернопіль, 2009. 130 с.
3. Література на полі медій / ред. Гундорова Т. І., Сиваченко Г. М. Ки ів. 2019. 633 с.
4. Підпригора С. Графічний роман як інтермедіальна проекція (на матеріалі роману «Діра» С. Захарова). Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського. Філологічні науки (літературознавство). 2017. № 2 (20) жовтень С. 180-187.
5. Підпригора С. Українська графічна проза на шляху до популярності. URL : https://www.ideo-grafika.com/ukrainian-grafik-novels/?fbclid=IwAR2Kf6UMfZ_QBEpbkjEmMEL3hkRyuY5wqmm1_AqD1TuZ8jBTMqDLVHi65Uo/

САМОСТІЙНА РОБОТА

Тема 1. Поняття про інтермедіальність як явище мистецтва

Завдання:

1. Опрацювати літературу до практичного заняття та розібратися в термінологічному апараті.
2. Опрацювати роботу І. Франка «Із секретів поетичної творчості».

Тема 2. Інтермедіальний аналіз у літературознавстві

Завдання:

1. Опрацювати літературу до практичного заняття та розібратися в термінологічному апараті.

2. Здійснити самостійний аналіз творів В. Домонтовича.
3. Створити перелік запитань у вигляді тесті (10 позицій) щодо концепції інтермедіальності.

Тема 3. Взаємодія просторових мистецтв та літератури

Завдання:

1. Здійснити інтермедіальне прочитання романів М. Гримич «Фріда» та Т. М.
2. Підготувати повідомлення (до 3 сторінок) про сутність іконотексту на прикладі зазначених романів.
3. Здійснити інтермедіальний аналіз поезії Нью-Йоркської групи (кореляція поезії та архітектури і живопису).

Тема 4. Діалог музики і літератури

Завдання:

1. Опрацювати літературу до практичного заняття та розібратися в термінологічному апараті.
2. Здійснити зіставний інтермедіальний аналіз поезії епохи модернізму та сучасної української поезії (поетично-музична кореляція).

Тема 5. Театр та література

1. Опрацювати літературу до практичного заняття та розібратися в термінологічному апараті.
2. Здійснити інтермедіальний аналіз драм «Маленька п'єса про зраду для однієї актриси», «Recording» та роману-антиутопії «Рівне/Ровно» О. Ірванця.

Тема 6. Кінематограф і література

1. Опрацювати літературу до практичного заняття та розібратися в термінологічному апараті.
2. Здійснити порівняльний аналіз повісті М. Коцюбинського «Тіні забутих предків» та однойменної кінострічки С. Параджанова.
3. Підготувати презентацію щодо екранізації твору як його інтерпретації (книга та фільм на вибір).

Тема 7. Медіамистецтво в просторі літературно-художнього твору

1. Опрацювати літературу до практичного заняття та розібратися в термінологічному апараті.
2. Підготувати презентацію щодо коду медіамистецтва в сучасній українській літературі.

ТВОРЧИЙ МУЛЬТИМЕДІЙНИЙ ПРОЕКТ

Творчий проект виконується у кількох формах: а) індивідуальне дослідження; б) дослідження у групах; в) публікація статті; г) презентація інтегрованих результатів робочих дослідницьких груп (круглий стіл).

Для дослідження у групі запропоновано комплексну тему, для виконання якої необхідна командна дослідницька та творча робота. Студенти мають право запропонувати свою тему, проте вона має бути погоджена з викладачем.

Вимоги до виконання творчого проекту «Література в міжмистецькому діалозі»: наукова новизна дослідження, обґрунтованість та послідовність висновків, досягнутих у ході дослідження у групі, оригінальність концепції, адекватність та логічність викладу результатів. Під час презентації результатів дослідницької роботи мають бути озвучені: актуальність обраної теми, опрацьована розлога джерельна база, обґрунтовані відповідні висновки, до яких прийшли усі члени робочої дослідницької групи.

Теми творчого проекту

1. Літературний код у творах стрит-арту.
2. Класична література на сцені Херсонського обласного академічного музично-драматичного театру імені Миколи Куліша.
3. Кінокод класичної прози.
4. Кінокод сучасної прози.
5. Діалог української літератури й архітектури у дзеркалі часу.
6. Перекодування декоративно-вжиткового мистецтва у текст сучасної української літератури.
7. Дискурс музики в сучасній літературі.
8. Українська література діаспори та сучасне мистецтво: точки дотику.
9. Дискурс медіамистецтва у текстах сучасних українських письменників.
10. Літературно-джазові імпровізації.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ТВОРЧОГО ПРОЕКТУ

№ п/п	Критерії оцінювання роботи	Максимальна кількість балів за кожним критерієм
1.	Обґрунтування актуальності, формулювання мети, завдань та визначення методів дослідження	10 балів
2.	Висунення гіпотези дослідження, складання плану науково-пошукової роботи	10 балів
3.	Системний та вичерпний добір емпіричного матеріалу на основі логічно вибудованих дослідницьких критеріїв	25 балів
3.	Аналіз наявних теоретичних джерел. Аналіз сучасного стану дослідження проблеми, розгляд тенденцій подальшого розвитку даного питання.	15 балів
4.	Виклад опрацьованого матеріалу (фактів, ідей, результатів дослідження), закорінений у теоретичне підґрунтя. Дотримання правил написання наукових публікацій та вимог щодо технічного оформлення структурних елементів роботи (вступ, основна частина, висновки, додатки (якщо вони є), список використаних джерел)	10 балів
5.	Презентація логічних і послідовних висновків, обґрунтування власної позиції, пропозиції щодо розв'язання проблеми, визначення перспектив дослідження	15 балів

6.	Дотримання командної атмосфери, роботи у групі, а також залучення кожного члена групи до науково-дослідної роботи	15 балів
Разом		100 балів

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Критерії оцінювання знань студента
90-100	A	ставиться за повні та ґрунтовні знання матеріалу в повному обсязі, за знання основної та додаткової літератури; за розуміння і творче використання набутих знань та умінь
82-89	B	ставиться за достатньо високий рівень знань та умінь у межах обов'язкового матеріалу без суттєвих грубих помилок, засвоєння основної та додаткової літератури, здатність до самостійного поповнення та оновлення знань. Але у відповіді студента наявні неточності
74-81	C	ставиться за вияв студентом повних, систематичних знань із дисципліни, засвоєння основної та додаткової літератури, здатність до самостійного поповнення та оновлення знань. У відповіді студента наявні незначні помилки
64-73	D	ставиться за посередній рівень знань та умінь із значною кількістю недоліків, поверхову обізнаність із матеріалом,; відповідь студента містить істотні помилки, проте він здатен виявити та проаналізувати їх з допомогою викладача
60-63	E	ставиться за мінімально можливий і допустимий рівень знань та умінь, поверхову обізнаність із основною та додатковою літературою, передбаченою навчальною програмою; відповідь студента містить істотні помилки, проте він здатен виявити та проаналізувати їх за допомогою викладача
35-59	F	ставиться студентові, відповідь якого під час відтворення основного програмового матеріалу фрагментарна, містить фактичні помилки, завдання самостійної роботи виконані недбало або в неповному обсязі

1-34	FX	ставиться студентові, відповідь якого під час відтворення основного програмового матеріалу поверхова, фрагментарна, що зумовлюється лише загальним уявленням про предмет вивчення. Таким чином, оцінка «незадовільно» ставиться студентові, який неспроможний до навчання чи виконання фахової діяльності після закінчення ЗВО без повторного навчання за програмою відповідної дисципліни
-------------	-----------	--

Критерії оцінювання аудиторної роботи студентів

Рівень, шкала ECTS, оцінка	Теоретична підготовка Практичні вміння й навички
Високий, A (відмінно) 100 балів	Відповідь студента логічно правильно побудована, вичерпна, що відповідає змісту питання; він виявляє вміння вмотивувати власне бачення аналізованих питань, покликаючись на думки вчених. Студент опрацював рекомендовану до теми наукову літературу й питання, відведені на самостійне вивчення. Відповідь його зв'язна, послідовна й аргументована. Студент демонструє вміння підтверджувати теоретичний виклад матеріалу прикладами; вміння працювати з науковою літературою, робити правильні висновки. Самостійно виконує завдання різного рівня складності.
Високий, A (відмінно) 90 балів	Відповідь студента логічно правильно побудована, вичерпна, що відповідає змісту питання; він виявляє вміння вмотивувати власне бачення аналізованих питань, покликаючись на думки вчених, на прохання викладача. Студент опрацював рекомендовану до теми наукову літературу й питання, відведені на самостійне вивчення. Відповідь його зв'язна, послідовна й аргументована. Студент демонструє вміння підтверджувати теоретичний виклад матеріалу прикладами; вміння працювати з науковою літературою, робити правильні висновки. Самостійно виконує завдання різного рівня складності.
Вище середнього, B (дуже добре) 89 балів	Відповідь студента повна й аргументована, спирається на праці дослідників. Студент знає весь обсяг запропонованого в темі матеріалу, проте помиляється у неprinципових моментах у викладі теорії. Він ознайомився з основною рекомендованою літературою, опрацював питання, винесені на самостійне вивчення. Відповідь його логічна, викладена правильною літературною мовою. Під час відповіді студент аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами та демонструє вміння працювати з науковою літературою. Самостійно виконує завдання різного рівня складності. Може припускатися окремих неprinципових помилок.
Вище середнього, B (дуже добре) 82 бали	Відповідь студента достатньо повна й аргументована, спирається на праці дослідників. Студент знає обсяг запропонованого в темі матеріалу, проте помиляється у неprinципових моментах у викладі теорії. Він ознайомився з основною рекомендованою літературою, опрацював питання, винесені на самостійне вивчення. Відповідь його логічна, викладена літературною мовою. Під час відповіді студент аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами та демонструє вміння працювати з науковою

	літературою. Самостійно виконує завдання різного рівня складності. Припускається окремих непринципових помилок.
Середній, С (добре) 81 балів	Студент висвітлює різні точки зору на обговорювану тему. Демонструючи знання повного обсягу матеріалу, студент може помилятися в окремих питаннях. Опрацювавши рекомендовану літературу, може допускати помилки у значимості того чи іншого джерела. Додаткові питання допомагають йому висловити думку. Не завжди дотримується логіки викладу, хоч і вільно орієнтується у матеріалі, але інколи припускається одиничних помилок. Студент володіє усним і письмовим мовленням. Під час відповіді студент переважно аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами та демонструє вміння працювати з науковою літературою. Самостійно виконує завдання різного рівня складності. Припускається окремих помилок.
Середній, С (добре) 74 бали	Студент висвітлює різні точки зору на обговорювану тему. Демонструючи знання обсягу матеріалу, студент може помилятися в окремих питаннях. Опрацювавши рекомендовану літературу, може допускати помилки у значимості того чи іншого джерела. Додаткові питання допомагають йому висловити думку. Не завжди дотримується логіки викладу, хоч і достатньо орієнтується у матеріалі, але припускається помилок. Студент володіє усним і письмовим мовленням. Під час відповіді студент переважно аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами та переважно демонструє вміння працювати з науковою літературою. Самостійно виконує завдання різного рівня складності. Припускається помилок.
Достатній, Д (задовільно) 73 бали	Відповідь студента неповна і недостатньо аргументована. Студент опрацював питання, що пропонуються на самостійне опрацювання, лише частково. Матеріал студентом засвоєно на рівні переказування, вивчене відтворює не завжди логічно і послідовно, але не губиться при необхідності навести приклад. Знає стандартні дефініції. У мові викладу трапляються окремі граматичні і стилістичні помилки. Під час відповіді студент мало аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами. Під час виконання різної складності завдань, студент користується зразком (інструкцією). Виконує завдання з помилками; робить висновки.
Достатній, Д (задовільно) 64 бали	Відповідь студента неповна і недостатньо аргументована. Студент опрацював питання, що пропонуються на самостійне опрацювання, лише частково. Матеріал студентом засвоєно на рівні переказування, вивчене відтворює не завжди логічно і послідовно, губиться при необхідності навести приклад. Переважно знає стандартні дефініції. У мові викладу є граматичні і стилістичні помилки. Під час відповіді студент недостатньо аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами. Під час виконання різної складності завдань, студент користується зразком (інструкцією). Виконує завдання з помилками; робить висновки за допомогою викладача.
Достатній, Е (задовільно) 63 бали	Відповідь студента неповна і мало аргументована. Студент опрацював питання, що пропонуються на самостійне опрацювання, лише частково. Матеріал студентом засвоєно на рівні невпевненого переказування, вивчене відтворює не послідовно. Знає стандартні дефініції Він засвоїв частину матеріалу теми, але ці знання мають несистемний характер. У мові викладу є граматичні і стилістичні помилки. Під час відповіді студент аргументує теоретичний виклад матеріалу поодинокими конкретними прикладами. Під час виконання різної складності завдань, студент користується зразком (інструкцією). Виконує завдання з багатьма помилками; робить висновки,

	але не розуміє уповні мету роботи.
Достатній, Е (задовільно) 60 балів	Відповідь студента неповна і майже не аргументована. Студент опрацював питання, що пропонуються на самостійне опрацювання, лише частково. Матеріал студентом засвоєно на рівні невпевненого переказування, вивчене відтворює не послідовно. Знає стандартні дефініції Він засвоїв частину матеріалу теми, але ці знання мають несистемний характер. У мові викладу є граматичні і стилістичні помилки. Під час відповіді студент аргументує теоретичний виклад матеріалу поодинокими конкретними прикладами. Під час виконання різної складності завдань, студент користується зразком (інструкцією). Виконує завдання з багатьма помилками; робить висновки за допомогою викладача, але не розуміє мету роботи.
Початковий, FX (незадовільно) 59 балів	У студента відсутні знання матеріалу з теми. Він частково відповідає на поставлені запитання, але сам не спроможний викласти теоретичний матеріал. Студент не опрацював матеріал, що пропонується на самостійне вивчення; необізнаний з рекомендованою літературою. У його мовленні часто трапляються граматичні помилки, відчувається брак достатнього словникового запасу. Студент не демонструє вміння наводити конкретні приклади. Не може самостійно виконати завдання та зробити висновки, не розуміє мету роботи.
Початковий, FX (незадовільно) 35 балів	У студента відсутні знання матеріалу з теми. Він робить спроби відповісти на поставлені запитання, але сам не спроможний викласти теоретичний матеріал. Студент не опрацював матеріал, що пропонується на самостійне вивчення; необізнаний з рекомендованою літературою. У його мовленні часто трапляються граматичні помилки, відчувається суттєвий брак достатнього словникового запасу. Студент не демонструє будь-які вміння наводити конкретні приклади. Не може самостійно виконати завдання та зробити висновки, не розуміє мету роботи.
Початковий F (незадовільно) 34-1 бал	Студент повністю не знає матеріал теми. Студент не демонструє вміння та навички

Критерії оцінювання самостійної роботи студентів

Рівень, шкала ECTS, оцінка	Теоретична підготовка Практичні вміння й навички
Високий, A (відмінно) 100 балів	Студент повно і всебічно розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, вільно оперує поняттями і термінологією, демонструє глибокі знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми і може аргументовано її доводити. Усі види практичних завдань правильно виконані та оформлені належним чином
Високий, A (відмінно)	Студент повно і всебічно розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, вільно оперує поняттями і термінологією, демонструє глибокі знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми і може її доводити.

90 балів	Усі види практичних завдань правильно виконані і належним чином. Допущено окремі помилки в оформленні.
Вище середнього, В (дуже добре) 89 балів	Загалом студент повно розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, оперує поняттями і термінологією, демонструє належні знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми, однак недостатньо аргументовано її доводить. Усі види практичних завдань правильно виконані та оформлені, проте трапляються поодинокі помилки у виконанні завдань та їх оформленні
Вище середнього, В (дуже добре) 82 бали	Загалом студент розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, оперує поняттями і термінологією, демонструє належні знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми, однак недостатньо аргументовано її доводить. Усі види практичних завдань правильно виконані та оформлені, проте трапляються помилки у виконанні завдань та їх оформленні
Середній, С (добре) 81 бал	Студент розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, оперує поняттями і термінологією, демонструє знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми, однак не може аргументовано її довести. Усі види практичних завдань виконані та оформлені належним чином, проте допущено помилки у виконанні завдань та їх оформленні
Середній, С (добре) 74 бали	Студент переважно розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, оперує поняттями і термінологією, демонструє знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми, однак не може її довести. Практичні завдання переважно виконані та оформлені належним чином, проте допущено помилки у виконанні завдань та їх оформленні
Достатній, Д (задовільно) 73 бали	Студент розкриває не всі питання, винесені для самостійного опрацювання, невпевнено оперує поняттями і термінологією, демонструє знання більшості джерел. Студент припускається помилок при виконанні практичних завдань, завдання не оформлені належним чином, деякі завдання не виконані
Достатній, Д (задовільно) 64 бали	Студент розкриває не всі питання, винесені для самостійного опрацювання, невпевнено оперує поняттями і термінологією, демонструє знання окремих джерел. Студент припускається багатьох помилок при виконанні практичних завдань, завдання не оформлені належним чином, частина завдань не виконані
Достатній, Е (задовільно) 63 бали	Студент розкриває окремі питання, винесені для самостійного опрацювання, недостатньо розуміє їх сутність, намагається робити висновки, але при цьому припускається помилок, матеріал викладає нелогічно. Студент виконав лише 50% завдань, винесених на самостійне опрацювання, допустив помилки при їх оформленні
Достатній, Е (задовільно) 60 бали	Студент розкриває окремі питання, винесені для самостійного опрацювання, недостатньо розуміє їх сутність, намагається робити висновки, але при цьому припускається помилок, матеріал викладає нелогічно. Студент з виконав лише 50% завдань, винесених на самостійне опрацювання, допустив численні помилки при їх оформленні
Початковий, FХ (незадовільно) 59 балів	Студент у загальних рисах розкриває питання, винесені для самостійного опрацювання, не розуміє їх сутність, намагається робити висновки, але при цьому припускається помилок, матеріал викладає нелогічно. Студент виконав лише окремі завдання, винесені на самостійне опрацювання, не дотримався вимог при їх оформленні
Початковий, FХ	Студент у загальних рисах розкриває поодинокі питання, винесені для самостійного опрацювання, не розуміє їх сутність, намагається робити

(незадовільно) 35 балів	висновки, але при цьому припускається численних помилок, матеріал викладає нелогічно. Студент виконав лише поодинокі завдання, винесені на самостійне опрацювання, не дотримався вимог при їх оформленні
Початковий F (незадовільно) 34-1 бал	Студент повністю не знає матеріал, винесений на самостійне опрацювання Студент не виконав завдання, винесені на самостійне опрацювання

Критерії оцінювання відповіді студента на екзамені/диф.заліку/заліку

Характеристики критеріїв оцінювання знань	За державною (національною) шкалою	За шкалою ECST	За 100 бальною шкалою
Високий рівень Характеризується глибокими, міцними, узагальненими, системними знаннями – з предмета, уміннями застосувати знання, творча, навчальна діяльність має дослідницький характер, позначена уміннями самостійно оцінювати різноманітні життєві ситуації, явища, факти, виявляти і відстоювати особистісну позицію.	відмінно	A	90-100
Високий рівень Характеризується глибокими і міцними знаннями – з предмета, уміннями застосувати знання, творча, навчальна діяльність має частково дослідницький характер, позначена уміннями самостійно оцінювати різноманітні життєві ситуації, явища, факти, виявляти і відстоювати особистісну позицію.	добре	B	82-89
Достатній рівень Характеризується знаннями суттєвих ознак, понять, явищ, закономірностей, зв'язків між ними. Студент самостійно засвоює знання у стандартних ситуаціях, володіє розумовими операціями (аналізом, синтезом, узагальненням, порівнянням, абстрагуванням), уміє робити висновки, виправляти допущені помилки.	добре	C	75-81
Середній рівень Знання неповні, поверхневі. Студент відновлює основний навчальний матеріал, але недостатньо осмислено, не вміє самостійно аналізувати, робити висновки. Здатний вирішувати завдання за зразком. Володіє елементарними вміннями навчальної діяльності.	задовільно	D	69-74

Початковий рівень Відповідь студента при відтворенні навчального матеріалу елементарна, фрагментарна, обумовлюється початковим уявленням про предмет вивчення.	задовільно	Е	60-68
Незнання значної частини навчального матеріалу, суттєві помилки у відповідях на питання, невміння застосувати теоретичні положення при розв'язанні практичних задач.	2 / Не зараховано з можливістю повторного складання заліку	FX	35-59
Незнання значної частини навчального матеріалу, суттєві помилки у відповідях на питання, невміння орієнтуватися при розв'язанні практичних задач, незнання основних фундаментальних положень.	1 / Не зараховано з обов'язковим повторним вивченням навчальної дисципліни	F	1-34

МЕТОДИ НАВЧАННЯ

У процесі вивчення дисципліни використовуються методи усного, письмового, практичного контролю та самоконтролю, що забезпечує мотиваційний аспект навчання майбутніх фахівців. Для мотивації самостійної навчально-пізнавальної діяльності студентів та розвитку їх інформаційної компетентності передбачена пошукова робота в мережі інтернет, робота з електронними словниками та ілюстративно-довідковими матеріалами, робота з художніми текстами, пошук та аналіз сучасних інтерпретацій твору тощо.

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Оцінювання якості знань студентів, в умовах організації навчального процесу за кредитно-модульною системою здійснюється шляхом поточного, підсумкового (семестрового) контролю за 100-бальною шкалою оцінювання, шкалою ECTS та національною шкалою оцінювання.

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ. Поточний контроль –це оцінювання навчальних досягнень студента (рівень теоретичних знань та практичні навички з тем, включених до змістових модулів) під час проведення аудиторних занять, організації самостійної роботи, на консультаціях (під час відпрацювання пропущених занять чи за бажання підвищити попереднє оцінювання) та активності студента на занятті. Поточний контроль реалізується у формі опитування, виступів на практичних заняттях, експрес-контролю, контролю засвоєння навчального матеріалу, запланованого на самостійне опрацювання студентом тощо.

ПІДСУМКОВИЙ (СЕМЕСТРОВИЙ) КОНТРОЛЬ проводиться в кінці семестру у формі екзамену.

Форми проведення підсумкового контролю з дисципліни - тестові завдання / екзаменаційні питання.

Педагогічний контроль здійснюється з дотриманням вимог об'єктивності, індивідуального підходу, систематичності і системності, всебічності та професійної спрямованості контролю. Застосовано такі види контролю: індивідуальне та фронтальне опитування; колоквиум; контрольні питання та завдання до практичних занять, тестові завдання, екзаменаційні питання. Використовуються такі методи контролю (усного,

письмового), які мають сприяти підвищенню мотивації студентів-майбутніх фахівців до навчально-пізнавальної діяльності. Відповідно до специфіки фахової підготовки перевага надається письмовому, практичному і тестовому контролю.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Базова

1. Будний В., Ільницький М. Порівняльне літературознавство. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2008. 430 с.
2. Екфразис. Вербальні образи мистецтва / за ред. Т. Бовсунівської. Київ: ВПЦ «Київський університет», 2013. 237 с.
3. Літературно-джазові імпровізації: Інтермедіальні студії / за ред. Світлани Маценки. Львів: Видавництво «Срібне слово», 2019. 396 с.
4. Мочернюк Н. Поза контекстом: Інтермедіальні стратегії літературної творчості українських письменників-художників міжвоєнтя. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2019. 392 с.
5. Просалова В. Інтермедіальні аспекти новітньої української літератури. Донецьк: ДонНУ, 2014. 154 с. http://www.ruthenia.info/txt/pavlo/litt/pros_int.pdf
6. Фесенко В. Література і живопис: інтермедіальний дискурс: навч. посібник / ред. кол. Н.О. Висоцька та ін. К.: Вид. центр КНЛУ, 2014. 398 с.
7. Шаповал М. Інтертекстуальність: історія, теорія, поетика. Київ: ВПЦ «Київський університет», 2013. 167 с.
8. Сучасна літературна компаративістика: стратегії і методи. Антологія / за заг. ред. Дмитра Наливайка. Київ: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2009. 487 с.

Додаткова

1. Бондарева О. Міф і драма у новітньому літературному контексті: поновлення структурного зв'язку через жанрове моделювання. Київ: «Четверта хвиля», 2006. 512 с.
2. Бровко О. Сучасні версії українського роману в новелах: інтермедіальний вимір. *Літературний процес: методологія, імена, тенденції* : збірник наукових праць (філологічні науки). 2013. № 2. С. 36-38
3. Генералюк Л. Універсалізм Шевченка: взаємодія літератури і мистецтва. Київ: Наукова думка, 2008. 544 с.
4. Доценко Н. Проза Патріка Модіано (принципи інтермедіальності) : дис. ... канд. філол. наук : 10.01.04. Київ, 2015. С.171-188.
8. Дубиніна О. Екранізація літературного твору: семіотичний аспект. *Іноземна філологія*. Львів. 2014. Вип. 126. Ч. 1. С. 89-97.
9. Іванишин П. Теорія інтертекстуальності: спроба розрізнення. *Філологічні семінари: Парадигма сучасного літературознавства: світовий контекст*. 2013. Вип. 16. С. 46–53.
10. Вірченко Т. Інтермедіальне прочитання ранньої драматургії Любові Яновської. *Філологічні семінари*. 2016. Вип. 19: Інтермедіальність: теорія і практика. С. 169-176.
12. Корнієнко І. Теорія фотографії у критичному дискурсі Шарля Бодлера. *Літературознавчі студії*. 2013. Вип. 37. Ч. 1. С. 416-421.
13. Література на полі медій / ред. Гундорова Т. І., Сиваченко Г. М. Київ. 2019. 633 с.
14. Маценка С. Метамистецтво: словник досвіду термінотворення на межі літератури й музики. Львів: Априорі, 2017. 120 с.
15. Мацяк О. Синтез мистецтв у прозі Ольги Кобилянської: проблема самототожності письменниці: автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.01.01. Львів, 2006. 21 с.

16. Мочернюк Н. Взаємодія літератури й мистецтва. Теоретичний досвід українського та польського літературознавства. *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки*. 2013. Вип. 13. С. 76-80.
17. Наєнко М. Інтермедіальність як методологія. *Філологічні семінари*. 2016. Вип. 19 : Інтермедіальність: теорія і практика. С. 6-15.
18. Нич Р. Літературологія. Погляд на історію сучасної теоретико-літературної думки у Польщі. Теорія літератури в Польщі. Антологія текстів. Друга половина ХХ–ХХІ ст. Київ : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. С. 12–37.
20. Панасюк В. Специфіка взаємодії художнього та нехудожнього в системі театральних комунікацій: автореф. дис. ... д-ра мистецтвознавства: 26.00.01. Київ, 2015. 41 с.
21. Просалова В. Інтермедіальність як явище мистецтва і метод аналізу. *Філологічні семінари*. 2013. Вип. 16: Парадигма сучасного літературознавства: світовий контекст. С. 46-53.
22. Рисак О. «Найперше – музика у слові»: проблеми синтезу мистецтв в українській літературі кінця ХІХ – початку ХХ ст. Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 1999. 402 с.
23. Свято Р. Художники та їхнє мистецтво у світовому кіно: можливі форми взаємодії. *Кіно – Театр*. 2010. № 5 (91). С. 19-23.
24. Циховська Е. Теоретичні дилеми поняття інтермедіальності. *Слово і час*. 2014. № 11. С. 49-59.
25. Шестакова Е. Інтермедіальність: м'яка «експансія» художності у словесність масової комунікації. *Філологічні семінари*. 2016. Вип. 19: Інтермедіальність: теорія і практика. С. 59-73.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

Просалова В. Інтермедіальні аспекти новітньої української літератури. URL: http://www.ruthenia.info/txt/pavlo/litt/pros_int.pdf

Інтермедіальність – література серед інших мистецтв. URL: <http://uastudent.com/intermedialnist-literatura-sered-inshyh-mystectv/>

Дискусійна мережа та архів електронної літератури гуманітарного спрямування, в тому числі з теорії та історії візуальної культури. Здебільшого англійською мовою. *Потрібна реєстрація*. URL: a.aaaarg.org

Бібліотека сайту Visual and Cultural Studies. Здебільшого російська література? присвячена візуальним та культурним дослідженням. URL: <http://viscult.ehu.lt/article.php?id=101>

Архів електронної літератури. Численна англійськомовна література, в тому числі пов'язана з візуальними студіями. URL: <http://www.scribd.com/>

Колекція посилань на бібліотеки та ресурси із сайту Visual and Cultural Studies. URL: <http://viscult.ehu.lt/article.php?id=535>

Сайт, присвячений європейській філософії. Викладається електронна література. URL: www.continental-philosophy.org

Велика електронна бібліотека «Проект Гутенберга». Література, що не підпадає під дію копірайту. URL: <http://www.gutenberg.org/catalog/>

Інтернетархів літератури та медіа, на яких не поширюється копірайт. URL:
<http://www.archive.org/index.php>

Підбірка блогів, посилання на літературу, знайдену в мережі. URL:
<http://multitudeofblogs.blogspot.com/>

Сайти

<https://www.youtube.com/user/rymovanimista/videos> Поетична відеоантологія «Римовані міста»

<http://viscult.ehu.lt/> Сайт «Визуальные и культурные исследования» Європейського гуманітарного університету. Література, статті, посилання, візуальні матеріали.

<http://www.e-flux.com/> Сайт журналу, присвяченого сучасному мистецтву.

<http://www.textezurkunst.de/> Сайт німецького журналу про мистецтво (є англійська сторінка).

<http://www.artforum.com/> Сайт журналу “artforum”

<http://www.openspace.ru/> Сайт, присвячений сучасному мистецтву (кіно, музика, література, театр, медіа...)

<http://roundtable.kein.org/> Центр дослідження архітектури. Статті, посилання.

<http://ubuweb.com> Архів авангардного мистецтва (кіно, музика).

<http://www.artmargins.com/> Журнал центрально- та східноєвропейської візуальної культури.

<http://tranzit.org/> Мережа художників сучасного мистецтва

<http://www.springerin.at> Австрійський журнал про сучасне мистецтво та видавництво «Шпрінгерін» (німецькою та англійською).

<http://www.newleftreview.org/> Провідний журнал лівої теорії. Деякі статті в електронному вигляді.

<http://prostory.net.ua/> Сайт, присвячений актуальному мистецтву, літературі, перекладу

ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

1. Поняття про інтермедіальність у сучасній науці. Походження поняття «інтермедіальність».
1. Феномен інтермедіальності в контексті компаративістики.
2. Інтертекстуальність і інтермедіальність: від креолізованих текстів до медіума як художньої форми.
3. Роль інтермедіальності у творенні авторської картини світу та рецепції читача.
4. Поняття про універсальні закони мови мистецтва.
5. Іван Франко про порівняльне вивчення літератури з іншими видами мистецтва: музика і малярство.
6. Поняття «живописність» у літературі.
7. Поетика екфразису у літературному тексті
8. Література і музика. Синтез музики і слова. Типи і форми інтермедіальних зв'язків літератури і музики.
9. Література і театр. Театральність і література. «Мова театру»: сцена, маска, гра, жест, міміка, актор. Сценічна образність і текстова символіка. «Театральність» і «театралізація».
10. Суміжні жанри літератури і кіно: кінодраматургія, кіноповість, сценарій.
11. Відомі кіносценаристи-письменники: О. Довженко, Ю. Яновський, М. Бажан, В. Поліщук, М. Семенко, М. Йогансен та ін.
12. Кіносценарій як літературний твір. Різновиди кіносценаріїв: агітфільм, сатирична мініатюра, психологічна драма, кіноепопея.
13. Структура і художні функції міського тексту в романі і кінофільмі.
14. Принципи взаємодії міського тексту з літературними, образотворчими та іншими претекстами.
15. Архітектурний код у літературі.
16. Література і кінематограф. «Мова кіно». Кінооповідь.
17. Кіно як вид мистецтва і знакова система.
18. Теорії кіно, його структура, специфіка виникнення і сприйняття кінотексту.
19. Творчість класиків кіно, поетика кіножанрів. Кінематографічні прийоми.
20. Проблеми поетики і специфіки мови кіно і літератури, їх взаємодії, подібності та відмінності: синхронічний і діахронічний аспекти.
21. Поняття про кінематографічну феноменологію: ставлення глядача до кінофільму і кінотеатру, поведінка, враження особисті і колективні смаки й уподобання.
22. Естетика екранізації. Принципи кінематографізму в літературі.
23. Художній текст і його екранізації. Поняття «неперекладного шедевра». Проблема «третього мови». Екранізація, адаптація, «фільм за мотивами».
24. Екранна драматургія як синтез засобів театральної драматургії, літератури і кіно. «Принцип кінематографізм» в літературі.

**Зміни та доповнення
на 2019/ 2020**

Список літератури доповнено посібниками та монографіями, надрукованими у 2019 році.

Затверджено

Протокол №1 від «29» серпня 2019 року

засідання кафедри української літератури

Завідувачка кафедри _____ (Демченко А. В.)

**Зміни та доповнення
на 20__ / 20__**

Затверджено

протокол від «__» _____ 20__ засідання

кафедри _____

Завідувач(ка) кафедри _____ (_____)

**Зміни та доповнення
на 20__ / 20__**

Затверджено

протокол від «__» _____ 20__ засідання
кафедри _____

Завідувач(ка) кафедри _____ (_____)